

Plaça Gran

Publicació Granollerina

Dissabte, 30 de setembre del 1978 - Núm. 0

Pòrtic

Fa temps que en parlem. Hem de fer una revista. Ens hem reunit i n'hem parlat. Veiem molt clar el que volem fer, com també sabem al que no ens volem assemblar. Aleshores ens hem envalentonat, ens hem repartit la feina i ja està! Aquí teniu la nostra revista. Defugim de parlar de projectes o desitjos. Ens hem llançat al carrer pensant precisament amb vosaltres, els nostres lectors. I en aquesta primera salutació que us adrecem volem agrair-vos la vostra acollida.

Ens hem plantejat la redacció com un equip, on tot compartint idees i treball puguem fer una millor feina. Els que integrem aquest equip hem participat i seguim participant en múltiples manifestacions ciutadanes. N'hi ha que han pres part en el projecte i elaboració de la «Revista de Granollers» que les forces vives abortaren fàcilment l'any cinquanta-tres. També s'ha col·laborat activament en les primeres èpoques de la desapareguda «Granollers, comunitat cristiana» i també en «El Correo Catalán» i pensem que s'hi va fer una bona tasca informativa.

No ens agrada ser de l'oposició. Durant molt temps era l'únic camí viable. Però, amb el canvi, no cal refugiar-se en revistes d'església, ni emprar seccions d'altres mitjans de comunicació. La revista és el medi per bescanviar opinions, establir relacions i realitzar un compromís seriós amb la població. I aquesta eina està oberta a tots aquells que volen posar la llibertat i la veritat al servei de l'home i la seva comunitat.

Granollers ha potenciat múltiples publicacions, que els erudits comenten com a exponent de la importància que ha tingut la informació en aquesta terra. Des d'ara voldriem recollir l'herència d'aquelles revistes, especialment «La Gralla», de la que tenim tan bon record, que ens donaren una feliç lliçó d'estimació i engatjament amb el moment històric que varen viure.

En el nostre espai periodístic haurem de conviure amb altres revistes. Des d'aquí les saludem amb respecte. Creiem que si algú en sortirà guanyant serà el nostre conciutadà.

L'Equip de Redacció

Diàleg obert

Acabo de sortir al carrer i desitjava que em tinguessis a les teves mans. Aquest primer contacte que establím amb aquesta lectura m'apassiona. Sóc molt poca cosa. Únicament un tros de paper doblegat en forma de revista. Abans que em carreguessin totes aquestes paraules era un paper en blanc i net amuntegat en un magatzem. L'impressor amb molta cura ha anat triant lletra per lletra i ha procurat que faci goig. No pretenc ser cap «vedette». Ja ho veus, sóc ben senzilla. Quan m'han passat per la màquina la tinta s'ha escampat i de forma ordenada ha anat omplint buits i configurant-me. Tot seguit he volgut arribar a les teves mans i donar-me a conèixer.

Encara no sé el teu nom, però deixa que em presenti. Em dic PLAÇA GRAN. A tots els pobles per petits que siguin sempre hi ha una plaça oberta als quatre costats i a la qual hi conflueixen diferents carrers. A Granollers abans que m'hi possessin un nom estranger m'anomenaren així: PLAÇA GRAN. Hi vénen persones de totes les edats. Des de nou nats fins a vells a passar l'estona. N'hi ha que passen de pressa i d'altres s'hi asseuen o hi juguen. Alguns hi posen la seva parada o hi fan el seu discurs. De forma inesperada s'hi estableixen relacions interpersonals. Hi ha lloc per a la gresca i el xivarri, com també per la reflexió. Tot parlant s'enteren d'anècdotes i històries i confronten diferents opinions.

Voldria que en aquest paper en blanc hi cabes tot això. Projectes i realitats, crítiques i elogis, però sobretot la vida d'aquest poble. Que cada batec teneixi les meves impressionables pàgines donant fermesa d'aquest caliu.

He nascut amb senzillesa, sense grans terrabastalls. Aquesta ha estat la meua voluntat. Vull estar present i ser útil. No tinc cap poder màgic, ni tampoc puc fer miracles. El món és vostre i a vosaltres escau transformar-lo. Què pot fer un tros de paper? Us escoltaré i procuraré que les vostres empremtes hi deixin senyal.

**aliments *
congelats**

Pocurull-Friman, sa

**verdures
carn
peix
reposteria
plats preparats**

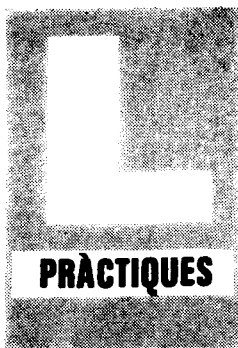
cambres frigorífiques i oficines:
Avinguda Sant Julià
Tels. 870 07 48-870 22 80-870 35 91
GRANOLLERS

**Indústries
B. Porredon**

**orges de metalls
no fèrrics**

Carrer Tetuan, 108-120
Tel. 870 64 50
GRANOLLERS

vostè sí que ens coneix, som

**Auto-Escola
CANO**

ben aviat ens coneixerà per

**Auto-Escola
SCALEXTRIC**

els oferim serveis de
**locals climatitzats • sala de biblioteca •
bar • música ambiental • sala de teòriques**
i coneguin sobretot el nostre sistema d'aprendre teòrica per mitjà de
cabines electròniques •

PREUS POPULARS

ara estem al Passeig de Colom, 29
obrirem, ben aviat, una nova secció al Carrer Roger de Flor, 57 • GRANOLLERS

1.ª Fira del Dibuix

Casino - Club de Ritme convocà la I Fira del Dibuix de Granollers que va celebrar-se sota la Porxada, els dies 17 i 18 de setembre, causant un bon impacte per la nombrosa participació d'artistes que passaren del centenar. La instal·lació fou força acurada i la venda d'obres no va resultar molt abundant, essent els artistes granollerins els més escollits.

Van participar-hi artistes de tot Catalunya i la representació més nombrosa fou de l'escola de pintura d'Olot. Hem de remarcar l'assistència del popular dibuixant Escobar que molt bé podem dir és el Degà dels Dibuixants granollerins ja que fa més de 50 anys va iniciar-se precisament al voltant de la Plaça Gran.

Aquesta manifestació artística fou dedicada en memòria del dibuixant i pintor Francesc Serra, qui pictòricament va néixer a la ciutat.

La Festa Major del Barri d'El Lledoner

La popular Barriada del Lledoner ha celebrat la seva particular Festa Major durant els dies 23, 24 i 25 de setembre, amb una apretada programació d'actes que ha fet que els veïns no han parat ni un moment per a divertir-se.

Diuen que la Festa Major, sobretot la de la nostra ciutat, que s'inicia cada any l'últim dijous d'agost, no cal organitzar-la, com s'ha fet aquest any, perquè no té atractiu, si bé, remarcarem que dos actes populars: El Show de La Trinca el pati del Casino - Club de Ritme fou insuficient i els Castells de Sorra la participació dels menuts fou molt crescuda, són una mostra evident de que les Autoritats van errades de comptes i demostren, desgraciadament, poc interès per aquesta festa popular i tradicional catalana com és la Festa Major.

Felicitem als veïns d'El Lledoner que ens demostren amb la seva Festa Major l'interès de la gent modesta que no vol perdre la tradició, celebrant-la apoteòsica.

Primer Curs de Formació Teatral

L'Associació Cultural organitza el Primer Curs de Formació pels afeccionats al Teatre de la Comarca del Vallès Oriental, sota el patrocini de l'Excel·lentíssim Ajuntament i l'Institut d'Art Dramàtic de la Diputació de Barcelona. La inscripció va iniciar-se el 21 de setembre a la Casa de Cultura, els dies feiners de 8 a 9 del vespre i començaran les classes a primers d'octubre.

La Societat Coral Amics de la Unió

Passada la temporada estival, de nou han reemprens les activitats els continuadors de l'obra d'Anselm Clavé. El Mestre Lluís Bregel ha deixat de dirigir la Rotllana per haver-se traslladat a Barcelona, ocuparà la direcció el jove granollerí Josep Marquès, qui també dirigirà la Coral Infantil, com l'any passat. Els granollerins, grans i petits afeccionats al cant poden inscriure's els dissabtes, de 6 a 8 de la tarda, al local social situat a la Plaça Gran.

Medalles de la Ciutat

En el darrer ple municipal va acordar-se concedir la Medalla Cultural de la Ciutat al Patronat de l'Escola Municipal de Música pels seus 50 anys d'ensenyament de la Música als granollerins; a l'Agrupació Excursionista en motiu de celebrar els seus 50 anys i a la Fundació Montserrat Montero de Sisquella i al Patronat Comarcal de Pares de Nens Subnormals, que aquest any iniciarà el curs al nou edifici situat en terrenys de Vallderiol.

Una solució per a la Comissió Fabra

Després de diverses entrevistes amb les Autoritats, les Societats que formen la Comissió Fabra han aconseguit que les grandioses velles cases de Can Pedra i de Can Puntes, que fins fa poc de temps hi havia la Mútua de Ntra. Sra. del Carme, siguin destinades per a portar a terme les activitats més perentòries d'aquestes entitats, que són el motor cultural de Granollers.

Partits Socialistes de Catalunya

Granollers ja té format des del passat 23 de setembre la unió dels socialistes del P.S.C. i P.S.O.E., acte històric que tingué lloc a la Casa de Cultura. Intervingueren Verdader, de Sant Feliu de Codines, qui glosà les activitats comarcals; Armet, que era necessari celebrar les Eleccions Municipals com més aviat millor; Cigarrán, comentà la crisi política i econòmica que passa el país, i Josep Verde i Aldea va esboçar la importància pel futur, de la confecció del nou Estatut de Catalunya.

Una festa nupcial Capella dels Sants Metges

En la diada de la Mercè, el diumenge 24 de setembre, els veïns del Barri dels Sants Metges van poguer viure una curiositat nupcial amb motiu del casament dels joves Miquel Ramon i Mora i M.ª Assumpció Hernández i Civit, que van ser acompanyats per llurs pares Emili Ramon - Pilar Mora i Fortunat Hernández - M.ª Teresa Civit, que van celebrar els 25 anys del seu enllaç matrimonial. Les veïnes van trobar que les tres parelles feien molt de goig i com és de suposar la Capella va resultar petita per acollir-hi els convidats i curiosos.

Mossèn Joan, fou qui beneí aquesta cerimònia com havia fet 25 anys enrera amb els pares dels nous nuvis.

Miquel Roca Junyent a la Casa Cultura

El dilluns, 9 d'octubre, els granollerins tindran l'ocasió d'escoltar al Diputat de la Minoria Catalana, Miquel Roca Junyent, popularment conegut per la seva important intervenció en la nova Constitució, que tan enrenou porta en l'ambient polític del país.

La seva xerrada sobre la Constitució, es celebrarà a la Casa de Cultura de la Fundació P. Maspons i Camarasa, a tres quarts de deu del vespre. Aquest important acte està organitzat per Convergència Democràtica de Catalunya.

Una queixa justificada

Els veïns que s'han de traslladar a l'Hospital General es queixen dels perills que tenen de sortejar des del carrer Girona fins arribar al centre benèfic, ja que a més de l'intens trànsit hi ha aparcats cotxes que encara fan més petita la calçada en la que hi ha un bon troç no hi han voreres.

Josep Garrell

Cinema

Què podem veure aquesta setmana?

Aquesta setmana hi ha una mica de tot en la programació dels cinemes de la nostra ciutat. Pel·lícules dolentes, menys dolentes i àdhuc una de bona.

«El huevo de la serpiente» d'en Bergman és al nostre entendre la millor de la setmana. És un film dur que cal veure.

I fora de la programació de l'antic cinema «Petit» o sia el «Principal» tan sols cal destacar l'interès relatiu de «El último magnate» del veterà Elia Kazan i en una escala més inferior l'arxi-famós i llarguíssim (tres hores i escaig) «Doctor Zhivago» d'en David Lean, que en un discurs més que reaccionari ens diu que aquells que varen fer la Revolució d'octubre de 1917 a Rússia eren molt dolents, ambiciosos, etc. L'únic interès que té aquest film és el treball que hi realitza la Geraldine Chaplin, però no es pot dir el mateix d'en Omar Shariff, ja que hi fa una de les pitjors interpretacions de la seva vida (si és que alguna vegada n'ha fet alguna de bona).

Equip de cinema

Director: Joan Barcon i Prevosti

Redacció: Lambert Botey, Pere Canal, Joan Colomer, Josep Comas, Lluís Diumaró, Josep M.ª Farnés, Josep Garrell, Esteve Sala, Lluís Tintó.

Col·laboradors: Arian Botey, Manuel Clot, Vicenç Oliveras, Francesc Sala, Martí Suñol.

Corrector: Jaume Camp

Disseny: Amador Garrell

Administració: Montserrat Ponsa

CORRESPONDENCIA:

Carrer Anselm Clavé, 46
GRANOLLERS

Editor: Premsa Vallesana, S. A.

Exemplar gratuït

Dipòsit legal: B - 33227 - 1978

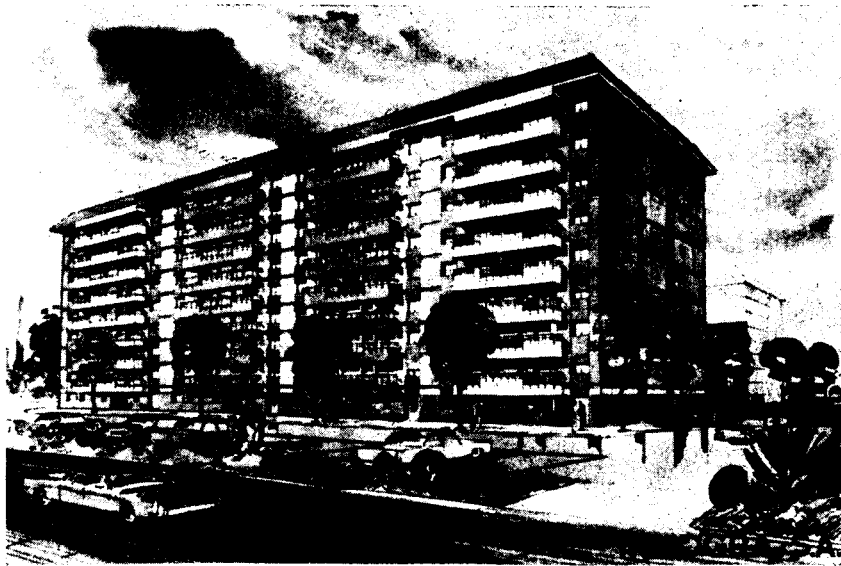
Imprimeixen Gràfiques Garrell

GARCIA CUEVAS

LLISTES DE BODA

Santa Anna, 22 Telèfon 870 04 85
GRANOLLERS

**«Sóc propietari d'un magnífic pis»
«Tinc grans facilitats de pagament»
«El meu pis té tot el que necessito»**

Vostè també pot dir el mateix.
Aprofiti's de la nostra experiència,
doncs construïm pensant en vostè.
Comprobi el que diuen els nostres clients
i vostè també serà
la nostra millor publicitat

INMOGRA, S.A.

Girona, 17, 1.er - Tel. 870 19 91 - GRANOLLERS

La Festa de Sants Metges

Ahir es celebrà la festa popular del barri dels Sants Metges, que avui ha de tenir una perllongació en tres dels agrupaments de veïns que ahir festejaren sants Cosme i Damià.

El mati es celebrà l'Ofici a la capella, oït al llarg del carrer de Corró pels fidels, i set orquestres tocaren concerts, passades, balls i sardanes en diversos llocs. Al carrer de Corró hi tocaven la Banda d'Estella, part d'avall de la capella, i La Catalònia part d'amunt; al carrer de Girona, La Principal; a l'envelat de la plaça de Verdaguier, la Unió Artística; i al barri del Lledoner L'Artística de Taradell. Al carrer de Prim, on fins ahir ningú no estava decidit, a última hora contractaren La Moderna al tros de can Murtra i la Cobla Granollers al de Can Guidons. I per causa d'haver ocorregut la mort de dos veïns, suprimiren la festa que tenien projectada els de la plaça d'Espanya i carrer del Congost.

La festa d'avui serà al Lledoner, a la plaça de Verdaguier i al carrer de Girona.

Als diversos aparadors, aquests dies passats, hi havien exposades les Toies dels balls de rams que s'hauran fet i es faran avui i les llaçades premi als concurrents a la cursa de cintes que es celebrà.

La Gralla, n.º 374

Granollers, 30 de Setembre del 1928

La Festa dels Sants Metges

La nota predominant de la festa d'enguany ha estat la desanimació a tots els carrers, accentuada com cap altre any. En tota la carretera la nit del dissabte veiérem només l'auto de Sta. Eulàlia. No creiem que en vingués cap altre dels altres pobles, i a fe que dissabte va fer un bon vespre.

Amb tot, la festa d'aquell dia seguí el diumenge a l'envelat de la plaça de Verdaguier, al carrer de Girona i al carrer de Prim, davant de can Fatjó. Suposem que els empresaris de l'envelat devien fer un bonic negoci, puix que era ple a vessar i sovintejaren els balls de rams i les rifes de les toies.

Els veïns del Lledoner ens han exposat llur satisfacció també per l'èxit de la festa. I particularment estan

El Sr. Ricardo de la Cierva

A l'hora que escric aquestes ratlles no han començat, encara, les sessions plenàries del Senat, dedicades al projecte de Constitució. De la Comissió n'ha sortit certament empitjorat, pel que fa referència als interessos de Catalunya, respecte al text aprovat pel Congrés de Diputats. I cal remarcar que aquest empitjorament ha estat, d'una manera especial, obra de senadors reials i de senadors del partit del Govern. Quan aquest article arribi al lector, probablement s'haurà ja aclarit la posició d'U.C.D. en aquest aspecte, i sabrem si s'ha restablert el consens, que permeté l'aprovació pel Congrés d'un text força vàlid per a Catalunya, o bé si la ruptura del consens és un fet i els partits catalans queden abocats a adoptar una postura de rebuig a la Constitució.

No cal dir que nosaltres desitgem un retorn al text del Congrés, tot aprofitant determinades millores que, en altres aspectes, s'han introduït al Senat. Però sigui quin sigui el resultat dels debats constitucionals d'aquests dies, és trist i cansat anar comprovant un dia i un altre dia, any rera any, la incomprensió de la realitat plurinacional d'Espanya i l'extensió i la gran força d'aquella concepció d'Espanya, que ha privat durant tants anys, com un tot homogeni —«una patria, una bandera, una lengua»—, que ha de ser governada uniformement des de Madrid. Aquella concepció que per exemple, en l'aspecte lingüístic porta a anomenar «español» a la llengua castellana, i a imposar-la obligatòriament a tothom, i, també a refusar l'esmena que presentà el diputat Trias Fargas demanant, només, la igualtat de tracte respecte a les diverses llengües. És una concepció que en definitiva, fa difícil la realització de tot intent seriós de reconèixer la personalitat dels diversos pobles d'Espanya i de retornar-los les seves llibertats nacionals.

En aquest context, i mercès a la política del consens, el text aprovat pel Congrés permetia que l'educació i la cultura fos competència de les Comunitats Autònomes, és a dir, per a Catalunya, de la Generalitat. Doncs, bé, això li semblà malament al senador d'UCD Sr. Ricardo de la Cierva, qui féu introduir al text una esmena, per la qual l'Estat podrà establir a tots els territoris autònoms les institucions educatives i culturals que cregui convenient, de forma que podrà interferir la política educativa i cultural de la Comunitat autònoma. És, evidentment, una esmena vexatòria per a les Autonomies, que sí, per una banda pretén fer impossible una planificació seriosa i coherent de l'educació a Catalunya, per altra banda és totalment coherent amb el pensament del seu autor, tan contrari a les autonomies que, només fa cinc anys (el mes de març del 1973), atacava la 2.ª República pel fet d'haver tingut «un respeto excesivo» i també «decimonónico» pel que ell en diu «el renacimiento del cantonalismo» i qualificava de «suicida» l'admissió dels plebiscits regionals.

El Sr. de la Cierva es revela com un dels molts guardians dels poders de l'Estat, oblidant que els òrgans de les Comunitats autònomes també seran Estat, i sense tenir en compte que l'Estat ha d'estar al servei del poble, del qual precisament emana el poder, i, que, per tant, l'Estat, a Catalunya, ha d'estar al servei del poble de Catalunya. Ens temem que, després d'haver cobrat durant tota la seva vida del pressupost de l'Estat, ha arribat a creure que aquest era el patró intocable i senyor de tot i de tots, i ha oblidat que l'única cosa que justifica l'existència de l'Estat és que estigui, de debò, al servei del poble.

Comentarista

molt agraïts al concurs que els presentaren els agents del Municipi per l'ordre de la mateixa.

En aquell tros del popular barri hi hagueren curses de patinets a peu i les clàssiques de sacs. Els campions foren Esteve Padrós (a) Cisquet. Jau-

me Casanovas i Francesc Gralla. També obtingueren premi els nois A. Davit i Agustí Aimerich.

La Gralla, n.º 375

Granollers 6 d'octubre del 1928

LLUÍS TINTÓ

L'escàndol de cada any

El negoci dels Llibres de Text

Comença un nou curs escolar. Després d'unes llargues vacances estivals nombrosos infants reemprenen el seu contacte amb l'escola. Els pares al mateix temps d'exclamar: ja era hora!, es troben amb unes despeses extraordinàries. Que si bates, vestuari nou, equips de gimnàstica, material escolar... La publicitat ja fa uns dies ens ho va anunciant. A can tal trobareu tot el material, a l'altre el vestuari, per berenar un pastís xocolatat... De mica en mica aquella alegria de pensar que tindràs els fills ocupats, es va transformant per mitjà de les matemàtiques en una llista de xifres que sembla inacabable. Queda no obstant la satisfacció que reemprenen l'aprenentatge i que de mica en mica augmentaran la seva formació.

Hi ha un camp que la publicitat no ens ha anunciat. Ho fa d'amagat. Per raons d'eficàcia. Ens referim al costós i moltes vegades innecessari llibre de text. No ens l'ha anunciat, però te'l trobes. Pels cursos d'EGB podríem apuntar sense gaire error que el seu cost surt per unes 1.550 pessetes. La població d'EGB, COU i BUP de Granollers i rodalies podrien calcular sense por a equivocar-nos uns 13.000. Agafem-nos fort i que Déu en empari, això significa que es desprendran uns 20.150.000 pessetes.

Els que fan els llibres i el comerç, això ho saben molt bé. I també saben que si l'escola utilitza el seu llibre enlloc del de l'altra editorial, el guany és per a ells. Imagineu-vos a nivell estatal la quantitat de llibres que això suposa. En canvi les empreses que es dediquen a aquest comerç són ben poques, les principals són: Santillana, Anaya, Everest i S. M., a nivell de Catalunya són Teide, Casals i Vicens Vives. Són ben poques empreses en contrast del volum de llibres. Aleshores la competència s'estableix en les pròpies escoles que són visitades per viatjants que omplen les butxaques dels catedràtics de BUP i COU —això se'n diu adopció— i ofereixen marges considerables a les escoles d'EGB —algunes de les quals destinen el benefici a l'ampliació de la biblioteca—. El mercat s'estableix d'Editorial a Escola, excloent del negoci a les llibreries.

Tan grossa era la corrupció que el «Ministerio de Educación y Ciencia» va dictar normes de cara a l'escola que es publiquen al marge.

Els llibreters no volen estar al marge d'aquest negoci i s'han agrupat per fer front a aquesta vella problemàtica, passant a l'atac.

Ens hem trobat amb uns quants llibreters: Josep Valldeneu, Montserrat Julià, Tuni Jordana i Marta Artigas, perquè ens expliquin la seva acció.

Porto a les meves mans el manifest (en bilingüe perquè tothom l'entengui) dirigit als estudiants, pares i mestres en el qual refermen la seva creença que tot llibre s'ha de vendre a la llibreria i en comenten:

—La novetat d'enguany és que les llibreries Carbó, Carbó (Vell), Casiano, Flor i Violes, La Gralla, Ikastola, Maior Montseny, Vall-deneu i darrerament Patufets, ens hem agrupat.

—El maig ens vàrem trobar i vàrem muntar una exposició sobre el llibre de text que va durar del 5 al 17 de juny, que pel que hem comentat amb agrupacions d'altres ciutats era de les més complertes.

—Vàrem anar a veure les escoles i els convidàvem a visitar-la.

—Hem de dir que poques d'elles varen respondre. Hi trobaren poc interès. Potser era massa d'hora o que els mestres no se'n van enterar.

El que devia passar és que si el Ministeri diu que a la primera desena de juny han de tenir penjades les llistes dels llibres del proper curs en el tauler d'anuncis...

—No és aquest el cas, perquè aquesta llei la majoria se la salten a la torera, a hores d'ara encara n'hi ha que no tenen decidits els llibres a usar.

Més que usar, deu ser consumir, perquè tothom diu que si tens germans, els llibres

ja no et serveixen, per tant tenen una durada de nou mesos.

—La política de l'editorial és molt clara. Molts llibres de text van acompanyats dels d'exercicis. El de text el podries tornar a fer servir, però han de comprar els dos, perquè no editen els exercicis solts.

—La normativa del Ministeri també preveu que no es pot canviar de text fins passats quatre anys.

—Però llavors l'editorial canvia l'ordre d'algun capítol i, ja està, la numeració no es correspon... o tan sols canvia les tapes.

Tot el que m'esteu dient és molt greu, però vosaltres esteu col·laborant en tot aquest muntatge.

—En el Congrés de llibreters vàrem fer unes declaracions en les que apuntàvem com a sortida cap a una àmplia biblioteca per aula i el llibre de text orientatiu i gratuït, aquí tens el document.

—Ens hem adonat que quan acaben la bàsica rarament s'interessen per llegir cap llibre. No estan acostumats a consultar, no estan preparats per a seguir llegint.

I aleshores el negoci us va per terra...

—No és això, sinó que llavors resulta que la formació s'acaba amb l'escola.

Com us heu organitzat?

—Aquesta activitat que portem està recolzada pel nostre gremi. Cada llibreria compra a una editorial, el material, quan arriba el deixem en un magatzem i cadascú tindrà el

guany dels llibres que vendrà a l'establiment.

Però us enteneu tots junts? És que he sentit dir que hi ha alguna llibreria que va per lliure.

—Bé, cal aclarir que ara se n'ha oberta una i l'agrupació ja estava en dansa.

—En general tots ho han entès. N'hem trobat una, que es quedava la llista de llibres

de les escoles que subministrava i en canvi volia participar en la venda dels altres, però no és per mala fe, és que no ho havia entès.

—N'hi ha una que si demanaven un llibre i no el tenia, en feia passar un altre. Se'l va avisar que no ho fes.

Un altre punt que dieu i que sorprèn, és que la llibreria pot abaratir el cost.

—Doncs és veritat, encara que no ho sembli. L'any passat les editorials feien un descompte del 40 per cent, i enguany en donar-li la volta i encarregar-nos directament de la distribució hem renunciat a una part del guany i treballem amb un marge del 25 per cent, del qual un 10 per cent l'abonem al comprador, i resulta que el benefici brut és del 15 per cent. Treu d'aquí les despeses per dependència, visites, hores, viatges, transports..., ja em diràs. La majoria de dies a les tres de la nit encara estem treballant en el magatzem.

Però si apliquem el 15 per cent als vint milions de venda que correspon a la zona pugem als voltants de tres milions a repartir, no està gens malament.

—Pensa que a part de les despeses que hem enumerat, molts encara volen mantenir les velles estructures i se'ls venen dintre de les escoles. Fins i tot s'han muntat associacions de pares fantasmes. Les editorials continuen muntant xeflis per als professors d'EGB i unten a mestres-promotors.

—Hem demanat les llistes dels llibres que utilitzaran i veus com en alguna llista quasi tots són d'una editorial. Hem de dir que per sort són molt pocs casos.

—Sí, però també hi ha escoles que indiquen una llibreria en concret. Es veu clar que tenen tractes especials.

El Ministeri diu...

Text de la subsecretaria del «Ministerio de Educación y Ciencia» recordant la prohibició de la venda de llibres a les escoles.

«Primero. — En los tableros de anuncios de los Centros docentes deberán figurar las listas de los libros de texto que habrán de ser utilizados en el próximo curso. Dichas listas habrán de ser expuestas en la primera decena del mes de junio.

«Segundo. — Se reitera la prohibición de la venta de textos en los centros estatales, así como la designación de estos de comercios proveedores.

«Tercero. — Se insiste en la obligatoriedad de mantener los textos adoptados por el Centro durante un período mínimo de cuatro años, salvo casos excepcionales y debidamente justificados que serán resueltos por este Departamento previo Informe de la Inspección Técnica competente.

«Cuarto. — Del contenido de estas Instrucciones se dará traslado a los Directores de los Centros de esta provincia, procurando lograr su mayor difusión».

El Congrés de Llibreters diu...

— Es coincideix que el futur del llibre de text està en un llibre gratuït, orientatiu i una àmplia biblioteca d'aula per a consulta i treball.

— Es veu la necessitat d'agrupar-se els llibreters per zones i treballar on es pugui conjuntament amb les Associacions de Pares d'Alumnes (APA) i altres institucions socials, per aconseguir els textos adequats i ajustats en el preu, junt amb el servei necessari de la llibreria.

— La venda del llibre de text ha de ser directament als alumnes dins les llibreries.

— Existeix la necessitat de formació professional especialitzada.

— S'afirma que el llibreter és un professional necessari en el procés de distribució del llibre de text, que la seva presència assegura una qualitat de text i possibilita un abaratiment en reduir marges de suborn.

S'aprova el següent comunicat:

— El Congrés de Llibreters dels PPCC

pren l'acord d'oposar-se a l'augment de preus del llibre de text que han sol·licitat els editors i suggereix que l'augment de costos produït s'absorbeixi mitjançant l'eliminació de les comissions de sotamà que s'estan donant en l'actualitat als Centres educatius i/o particulars.

— Es denuncia també públicament l'existència d'uns marges destinats a l'adopció dels catèdràtics de BUP i COU dels textos i que encareixen innecessàriament els llibres en profit d'aquests catèdràtics.

— El Congrés demana que el Gremi de Llibreters de Barcelona denunciï públicament mitjançant anuncis pagats, les irregularitats per part d'editors, distribuïdors i centres escolars que violin les lleis establertes.

— Es decideix recolzar les gestions que el Gremi està portant de cara a obtenir un Crèdit Cultural a través de les Caixes d'Estalvis que ajudi el pare de família en la compra del llibre de text.

Com han respost les escoles?

—En general ens parlen més de condicions econòmiques i no cerquen cap tipus d'assessorament amb nosaltres. Denota que veuen més la funció de comerciant que la del servei que volem oferir.

—Bastants, ho han entès molt bé, d'altres han seguit venent llibres. Les editorials ens diuen que tal escola està donada d'alta en l'Institut Nacional del Llibre i que per tant els poden vendre.

—Els editors es porten molt malament, a nosaltres ens exigeixen firmar contractes i en canvi et volen fer creure que algunes escoles estan dades d'alta, però que s'han descurat de demanar papers per comprovar-ho.

M'agradaria, si pot ser, que em diguéssiu de quines escoles els hi veneu vosaltres directament als alumnes, i quines s'ho maneuen elles.

Tenen a les mans les llistes i van dient el Col·legi Vedruna posa'l a aquests costat, l'Estel a l'altre, i mentre van dient es troben de cop i volta amb el Col·legi Sant Josep, el dels escolapis.

—Fes constar que no ens han volgut ni rebre! Ens va sortir el porter, i en va dir que el pare rector no ens volia atendre. Que ja sabia de què li volíem parlar.

—A la majoria d'escoles hi hem hagut d'anar diverses vegades, però ens han atès molt bé.

—Hi ha una escola que ens va dir que havíem de tenir tots els llibres de totes les editorials. No podia dir-la més grossa, necessitariem uns grans magatzems per exposició.

—Sí, hauríem de tenir-los tots per després venir i triar-los tots d'una mateixa editorial...

—En general els que ho defugien et donaven cada resposta!

—N'hi ha que han descobert ara que tenien una llibreria al barri.

—O com en aquella que ens va parlar dels pares que no podien econòmicament, que els hi cobrava per etapes... i després vénen alguns pares i et diuen que no entrega el llibre fins que portes els diners. Però tot això no ho posis!

—L'altre dia ens ve una mare a demanar llibres per un noi que feia tercer de bàsica i encara no sabia llegir... Què en farà del llibre?

Canviant de tema, es fan servir molts llibres en català?

—Desgraciadament molt pocs. De català sí, en català els de sempre, més o menys. Això que hi ha llibres fins a cinquè de Bàsica. Però perquè vegis, l'Òmnium va editar una llista de llibres de text en català. De seguida els el vàrem repartir. Cosa que no els hi faran les editorials.

—El servei que els podem donar és molt millor. Però, és que tot això fa una mica de riure, perquè sabem que tard o d'hora ens entendrem amb tothom, tant amb els pares, alumnes com les mateixes escoles.

El que sap més greu és que per normalitzar una situació que han malejat les editorials, s'hi trobin per entremig pares, alumnes, escoles i llibreters. La batuta fins ara l'han portat les Editorials. Els llibreters tenen tot el dret. Però la situació ve de molt amunt. Hi ha massa interessos creats. Per fixar-nos una mica en la seva magnitud no més cal veure que en editorials hi ha des del ministre Pio Cabanillas (Santillana) fins al conseller de la Generalitat, Frederic Rahola (Teide).

El Gremi de Llibreters de Barcelona, s'hi ha posat molt seriós. Aquesta experiència de Granollers, s'ha portat en molts indrets

Escoles que no compren el Llibre de Text a través de les Llibreries

Col·legi l'Estel
Col·legi Celestí Bellera
Residència Escolar Bell-Iloch (Cardedeu)
Col·legi Mare Anna M.º Mogas
Col·legi Sant Josep
C.E.M. Acadèmia Cots
Cooperativa d'Ensenyament Granolleri
Col·legi Cervetó
Escola Sant Jordi (La Roca del Vallès)

Escoles que no s'havien decidit

Col·legi Joan Solans
Col·legi Granulàrius
Escola Municipal del Treball
Col·legi Vallès

Escoles que compren el Llibre de Text a través de les Llibreries

Escola Vedruna
Col·legi Jardí d'Infància
Agrupació Escolar Victòria
Agrupació Escolar Mixta Pereanton
Agrupació Escolar Mixta Ntra. Sra. de Fàtima
Col·legi Sempere (Cardedeu)
Col·legi Municipal d'Estudis Comercials
Escola Nacional (Canovelles)

Nota. — L'ordre que s'ha seguit és tal com han enumerat en la taula rodona. Pot veure's que hi falten escoles, pensem que s'haurien d'inscriure en els dos últims apartats.

SASTRE

li ofereix
una ampla gamma d'articles:

Televisors blanc-i-negre i color
Ràdio-cassetes Tocadiscs Transistors Hi-fi
Electrodomèstics Objectes de regal Llistes de boda
Esports Nàutica Joguines
Motocicletes nacionals i d'importació
Velomotors

SASTRE li ofereix els seus articles
SENSE ENTRADA!
LLARGS TERMINIS!

consulteu-nos:

Avda. Generalísimo, 3-5 Avda. Generalísimo, 279-281 870 25 23 · 870 09 46 · 870 54 50 GRANOLLERS

CONSTRUCCIONS **baró** S.A.

Ronda Universitat, 7, 2.ºn

Tel. 318 32 34

barcelona

Josep Umbert, 84

Tel. 870 23 94

granollers

de l'Estat Espanol, a molts d'ells amb èxit. El llibre de text és caríssim pensant en les llargues edicions.

Mentrestant a la nostra ciutat han continuat venint tones i tones de llibres de text. Els pares el compraran a quilos. Al cap de molts pocs mesos quedaran arxivats, inutilitzables pels germans..., i aquesta roda imparable seguirà creixent.

Sembla que la solució estigui en l'àmplia biblioteca d'aula i que el llibre de text sigui propietat de l'escola que serà utilitzat pels alumnes de cada any.

Mentre, aquest diàleg mestres-llibreters, s'ha establert, cal que continui. Ens haurà servit per veure una mica com es munta un negoci sobre un món tan fràgil com és l'educació dels infants. I és trist comprovar com encara n'hi ha que trien el llibre pel guany i no perquè sigui el més bo. I el llibre de text continuarà sent la malaurada solució fàcil i senzilla de no haver de buscar res més en cap llibre. A nosaltres ens haurà servit per veure les relacions humanes al voltant d'un mercat: en aquest cas el llibre escolar.

Josep M. Farnés

El Cost del Llibre de Text

Hem anat al mercat del llibre i a l'atzar hem triat uns cursos amb l'única intenció de donar xifres concretes.

Segon de Bàsica (EGB) Escola particular

Llenguatge Castellà	235 Ptes.
Matemàtiques	243 »
Socials i Naturals	325 »
Lectura	257 »
Català	220 »
Total	1.280 Ptes.

Cinquè de Bàsica (EGB) Escola particular

Socials	338 Ptes.
Llenguatge Castellà	231 »
Llenguatge Català	200 »
Lectura	280 »
Matemàtiques	240 »
Naturals	378 »
Total	1.667 Ptes.

Setè de Bàsica (EGB) Escola Estatal

Socials	594 Ptes.
Matemàtiques	271 »
Llenguatge Castellà	197 »
Francès	226 »
Naturals	448 »
Mapes	115 »
Total	1.851 Ptes.

Primer de BUP Escola Particular

Llenguatge Castellà	342 Ptes.
Dibuix	350 »
Matemàtiques	290 »
Ciències	572 »
Història	460 »
Anglès	387 »
Total	2.401 Ptes.

Nota. — Tots aquests preus són sense cap tipus de descompte.

En algun d'aquests cursos encara hi manca alguna assignatura com és la de llenguatge català.

Teatre

El Setè Cicle de Teatre i altres coses...

El setè Cicle de Teatre està a punt d'obrir les portes. Bé, això d'obrir portes és un dir, car és sabut que a Granollers encara no hi ha teatre. Amb portes pròpies manllevades, el setè cicle les obrirà i com en el sis cicles anteriors la «progressia» i assimilats, granollerins i comarcals (parentela peluda i amb bandolera de la burgesia de les dècades anteriors) tindrà l'obligació d'assistir a la litúrgia com cada any. L'organització, tan la del Cicle com la de la «progressia» està a punt. Això, doncs no pot fallar.

Fixem-nos que hi ha dues coses que funcionen: Una gent i una organització, d'una banda, i les comèdies (les obres dramàtiques del cicle, que l'organització no viu per oferir-nos) per l'altra amb la traca final del VUITÈ PREMI DE TEATRE CIUTAT DE GRANOLLERS. El jurat del qual, segons diuen, forma dia sí i dia no per tal de treure l'entrellat de qui toca ser el guanyador d'enguany, que com a mínim no han de desmerèixer als d'altres anys.

Ara toca de ponderar la dificultat d'una organització —obra, a tot estirar, de molt poques persones treballant-hi de valent, amb no pocs disgustos, entre d'altres, féu memòria de l'explosió retardada de l'any passat: LA TORNA del JOGLARS—. Organització, dic, que ha fet possible que sense una política teatral global, es produís de forma congruent, l'encís del Teatre unes quantes vegades a la tardor de cada any i, si les coses en alguns moments no han estat excessivament dures, aquest encís ha sovintejat per l'hivern, per la primavera i fins i tot a ple estiu. Us recordeu d'aquelles representacions al Parc Municipal?. L'organització té un nom i també uns cognoms: El TAC de l'A.C. la Col·laboradora, la Patrocinadora, etc., etc..., que «lenguas de doble filo» s'entesten en dir que són parides de la «burgesia». Deixeu-los dir, de moment ja en portem set, de cicles de Teatre.

Ara em tocava de parlar de les «comèdies», però com que els organitzadors semblen cardenals de conclave sotmesos a la llei del silenci imprès,

Esports

Divagacions al voltant de l'Esport

En la vida moderna, l'esport, ocupa un lloc important, tot i que molts en fan escarafalls, però malauradament —i això és una opinió— el lloc que ocupa, o bé, el servei que dona, no és precisament el que li correspon.

Hom passa revista a les publicacions esportives i, a les converses de cafè, que són en realitat les que fan bullir l'olla, que són les que donen real compte del que és l'esport a casa nostra, i se'n treu la decepció que l'esport és futbol i «quinielas», i si m'apuren hauríem de dir el Madrid i el Barça.

En arribar a aquesta conclusió, hom pensa que valdria més tirar el barret al foc, i dedicar-nos a una altra tasca. Però com que hom és optimista per naturalesa, creu, està convençut, té dintre el seu ànim la impressió, que també hi ha un altre esport, que se'n practica un altre, que també existeix una altra mentalitat, una altra forma de practicar-lo, que tard o d'hora, tot aquest embolic s'haurà de transformar. És amb aquesta mentalitat amb la que hom és llança a omplir papers, amb l'esperança de donar a conèixer aquestes mil i una activitats que enalteixen l'home, a tota la tasca esportiva amb els infants, amb els joves, i també els més grans. Procurarem arribar a l'esport, per l'esport, tant a aquell que el diumenge, se'n va a la muntanya, com el que a les hores lliures es llança a fer quilòmetres amb bicicleta.

I també parlarem, és clar que sí, del futbol, de la boxa, del bàsquet i del «balonmano», i de totes les activitats que es porten a terme al nostre Granollers, i fora. Si l'ocasió hi escau, i si tan sols n'hi ha un que s'acosti a l'esport, no ja com espectador sinó com a practicant, i ni tan sols això, si contribuïm a una millor consciència esportiva, ja ens donarem per satisfets.

J. Comas

que es trencarà aviat en la propera edició. Esperem que la fumata blanca estigui en línia i tingui almenys la congruència de què parlavem abans.

J. COLOMÉ

CERÀMIQUES

Baró

Carrer Girona, sn Telèfon 8700832
GRANOLLERS

Fabricació de Material Elèctric

GRANOLLERS

1.ª Fira del Dibuix Un mercat atapeït

Els propassats dies 16 i 17 de setembre, va tenir lloc la 1.ª Fira del Dibuix de Granollers. L'assistència, tant de participants com de públic, va ser molt nombrosa. A la gran quantitat d'expositors, locals i d'altres comarques, s'hi va afegir una considerable aflluència de gent, repartida entre el públic habitual de les tardes de la Porxada, els curiosos, els amics i coneguts, i els que hi passaven per casualitat. Tant per aquesta banda, com per la de les vendes, es pot considerar que els resultats finals van ser molt favorables, ja que hi havia molta gent que marxava amb dibuixos sota el braç, encara que —i com era d'esperar— les compres es van polaritzar entorn dels artistes locals, que eren els que la gent coneixia.

El fenomen d'aquest tipus de Fires, té dos nivells d'anàlisi, i que en el cas de la que comentem s'evidencien molt clarament, i quesibé s'interrelacionen: l'organització confon una Fira del Dibuix amb un mercat del dijous, tant per l'estructura física —**espai**— com per l'estructura racional —**ideologia**—.

Quant a la distribució espacial, la Porxada va ser un marc massa estret per acollir-hi a sota tota la gent que participava a la Fira. L'amuntegament de les minúscules zones destinades a cada artista, feia feixuc el pas, no es podia mirar detingudament les obres, la gent havia d'abocar-se a les taules. Si difícil era mirar les obres més ho era intentar passar entremig de les files de taules, tant pel poc espai com per la gent que s'hi acumulava. Unes valles que circumdaven el re-

cinte dificultaven la circulació per la zona.

Quant a l'estructura ideològica, l'organització s'encarrega, primer de tot, de remarcar el motiu i l'interès estricte i únicament comercial de la Fira amb rètols com «Inverteixi en pintura i dibuix», «Regategi però compri», «...a la Fira els artistes mig-regalaran llurs obres...», etc., despullant així l'activitat artística de tot possible contingut personal de l'autor i condemnant la producció artística a ser un element decoratiu amb unes úniques propietats —això sí, fonamentals— de valor de canvi i prou. En aquest nivell, es compleix totalment la pretensió dels organitzadors de continuar l'ambient creat per les Fires de l'Ascensió amb aquesta Fira del Dibuix, atribuïnt el mateix caràcter comercial a ambdues manifestacions.

Malauradament, les directrius generals de les obres participants (excloint-ne uns quatre o cinc noms, d'aquí i de fora) acomplien **per se** aquesta funció comercial de l'art, deixant de banda tant la investigació i treball formal com les especulacions intel·lectuals. Podríem situar aquestes obres dins les coordenades més pobres del realisme burgès del s. XIX, amb tímides incursions dins un impressionisme, entès tan sols com a pinzellada menuda i abundant.

Sense pretendre-ho, aquesta manifestació ha estat també una mostra del nivell en què es troba l'activitat artística d'un sector determinat i molt homogeni de pintors locals, així com de molts vinguts de fora. Una vegada més, veiem com aquesta esmentada ac-

tivitat s'arrossega entre el paisatgisme bucolitzant més tronat i provincià, i les figures més amanerades, que van convertint-se en un auto-plagi progressiu més que en una línia de treball. I és tan sols això el que agrada als botiguers granollerins des de sempre i possiblement per molt temps més encara. Així es compleixen, cada vegada amb més insistència, les interpretacions del paisatgisme com a fenomen lligat a una certa ideologia i a una classe social.

Es aquesta classe, qui des de sempre ha tingut por a les aventures formals, a l'activitat que representi recerca i investigació, i sobretot a qualsevol replantejament de les funcions de l'art dins la societat, per al compromís d'evolució. I tenir-ne por vol dir, en aquest cas, no acceptar-ho, no tenir-ho en compte, no fer-ne cas, ignorar-ho, rebutjar-ho. Un altre dels rètols penjats a la Porxada deia «Compriu figura, paisatge, marina o muntanya». Això vol dir marginació i discriminació a **prior** de les comptades presències amb caràcter no-figuratiu, condemnades a un decantament ja per part de l'organització.

D'altra banda, tan perillós pot resultar seguir fent paisatges tradicionals i folkòrics, com fer surrealisme de segona mà o «remakes» de mirós, modigliannis, etc. que des d'un altre aspecte afirmen també la pobresa a nivell conceptual de qui s'autonomena, sovint, artista, a part de la possible traça tècnica o habilitat manual.

Afortunadament, però, no tothom vol ignorar les propostes avantguardistes que s'han anat formulant al llarg d'aquest segle (i de les quals en tenim gran tradició a Catalunya). Tres o quatre noms presents a la Fira i molts que no hi van voler participar (em refereixo ara a l'àmbit local) semblen meditar encara sobre l'art, com a treball com a experiència tant estètica com moral, com a investigació i recerca. No tothom vol ser encara un continuador d'en Vayreda.

MANEL CLOT i GENDRA

Música

III Festival Internacional de Música de Granollers Franz Schubert

Organitza Joventuts Musicals

7 d'octubre, tarda a les 8
MUSEU DE GRANOLLERS

Conferència - Presentació

Jordi Maragall i Noble

Director de la Conselleria de la Generalitat de Catalunya

Orientacions per a una política musical

7 d'octubre, nit a les 10'30
MUSEU DE GRANOLLERS

Concert extraordinari

Homenatge als 50 Anys de l'Escola de Música

Waiblingen Chamber Orchestra

Francesc Llongueres, director

14 d'octubre, nit a les 10'30
MUSEU DE GRANOLLERS

Quartet Numen

Gerard Claret, violi
Josep R. Hevia, violi
Joan Josep Pàmies, viola
Josep Redondo, violoncel

15 d'octubre, tarda a les 7
MUSEU DE GRANOLLERS

Eulàlia Solé, piano

20 d'octubre, nit a les 10'30
MUSEU DE GRANOLLERS

Conferència

Albert Argudo

Franz Schubert:
La porta del romanticisme

21 d'octubre, nit a les 10'30
MUSEU DE GRANOLLERS

Gonçal Comellas, violi

M.ª Glòria Vila-Puig, piano

22 d'octubre, tarda a les 7
MUSEU DE GRANOLLERS

Concert Memòria de Lluís Prats

Cor Madrigal

Director: Manuel Cabero

28 d'octubre, nit a les 10'30
MUSEU DE GRANOLLERS

M.ª Carme Bustamante, soprano Manuel García i Morante, piano

Audicions Musicals per a Escolars

Concert comentat

Waiblingen Chamber Orchestra

Direcció i comentaris: Francesc Llongueres

Vida i obra de Schubert

Grup Instrumental

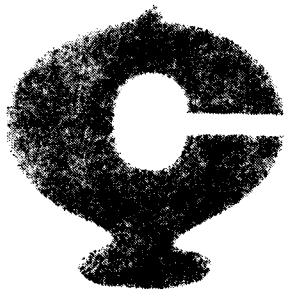
Comentaris de Ramon Camps

Amb el suport de l'

Excel·lentíssim Ajuntament de Granollers

Conselleria de Cultura de la Generalitat de Catalunya
Ministeri de Cultura
Direcció General de la Música

ara...

CAIXA DE CREDIT GRANOLLERS

S. COOP

Avinguda Sant Esteve, 20 - Granollers